

Fatima Bernawi, Jeruzalem

Fatima Bernawi (1939 - 2016), geboren in 1939 als dochter van een Nigeriaanse vader en Palestijnse moeder in Jeruzalem, was een Afro-Palestijnse activist. Fatima, haar moeder en broers en zussen vluchtten in 1948 naar een vluchtelingenkamp tijdens de Nakba, ook wel bekend als de Palestijnse ramp, die meer dan 700.000 Palestijnse Arabieren uit hun huizen verdreef. Op negenjarige leeftijd keerde Fatima echter in het geheim terug om bij haar vader in Jeruzalem te gaan wonen.

Ze werd de eerste vrouwelijke Palestijnse guerrillastrijder en de eerste vrouw die meedeed aan de strijd tegen Israël. Ze is door Palestijnse schrijvers beschreven als 'iemand die zoveel heeft opgeofferd om het Israëlische kolonialisme te weerstaan, terwijl ze werd geconfronteerd met het hyperracisme dat hoort bij het zijn van een zwarte Palestijn.

Fatima staat bekend als de eerste vrouwelijke Palestijnse politieke gevangene, nadat ze een bom plaatste in een bioscoop in Jeruzalem uit protest tegen een film die werd vertoond. De film was een viering van de Israëliësch-Palestijnse oorlog, waarbij ongeveer 400.000 Palestijnen werden gedood en verdreven. Ondanks dat de bom niet afging, werd Fatima gevangengenomen en veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf. Als onderdeel van een gevangenisruil werd ze tien jaar later vrijgelaten en keerde ze terug naar de Palestijnse nationalistische politieke partij Fatah. Hier werd ze de hoogste vrouw in het leger.

Fatima Bernawi is geëerd voor haar aandeel in de strijd tegen de Palestijnse onderdrukking en ontving in 2015 de Star Of Honor, de hoogste militaire onderscheiding die door de Palestijnse Autoriteit wordt toegekend. Ze wordt gezien als een pionier in een strijd die jarenlang sterk over het hoofd is gezien.